

I en sådan situation vil der heller ikke være noget ansvar for ministeren, hvis denne har opfyldt sine forpligtelser til at besvare henvendelser fra Rigsrevisor eller statsrevisorerne og til i den forbindelse at anmode bestyrelsen for Domstolsstyrelsen om udtalelser. Dette er en følge af, at ministeren ikke har instruktionsbeføjelser i forhold til bestyrelsen.

Spørgsmål nr. 4:

Der ønskes en redegørelse for, i hvilket omfang Domstolsstyrelsen kan pålægges at gennemføre tiltag med henblik på effektivisering af retterne.

Svar:

Det følger af Domstolsstyrelsens selvstændige stilling, at justitsministeren ikke har instruktionsbeføjelser over for Domstolsstyrelsen, jf. Domstolsstyrelseslovens § 2, stk. 2, og justitsministeren kan således ikke pålægge Domstolsstyrelsen at gennemføre konkrete tiltag med hen-

blik på effektiviseringer ved retterne. Det er således Domstolsstyrelsen, der selvstændigt varetager de konkrete administrative spørgsmål vedrørende domstolenes virksomhed.

De generelle økonomiske rammer fastlægges for retterne som for andre offentlige institutioner i finansloven. Ved fastlæggelsen af de økonomiske rammer kan Folketinget således tilskynde til effektiviseringer inden for domstolsområdet. Et eksempel herpå er regeringens finanslovsforslag for 2002, hvor domstolene som en række andre offentlige institutioner er omfattet af generelle rammereduktioner. Rammereduktionerne er bl.a. begrundet i et krav om bedre produktivitet i det offentlige.

Gennem lovgivning kan Folketinget også på andre områder forpligte Domstolsstyrelsen til at gennemføre generelle effektiviseringer af retterne, f.eks. ved at ændre reglerne om antallet af dommere eller retskredse.